



Skive Kommune investerer i energirenovering og sparer millioner af kroner

I Skive har de gennem de sidste 25 år investeret omkring 90 millioner kroner i energirenovering. Det har betydet en nettobesparelse på 130 millioner kroner. Investeringerne er bl.a. brugt på kommunens 5 skoler, som for langt de flestes vedkommende benytter sig af flere forskellige energikilder – de såkaldte hybridløsninger. Derfor vil eleverne aldrig risikere at møde ind til en iskold skole en mandag morgen, fordi en kedel er gået ud søndag aften.

Tekst Matilde Fenger Flindt
Dansk Gas Forening
maf@dgc.dk &
Jannik Brokær Lund
Kosan Gas,
jannik.b.lund@kosangas.dk

I Skive Kommune har de generelt stor fokus på grøn, bæredygtig og økonomisk drift og brug af energi i alle kommunens bygninger. Det fortæller Niels Erik Nielsen, maskinmester i Skive Kommunes energiafdeling. På skolerne i kommunerne er der mange forskellige energiformer i spil. Skoler i landdistrikterne har solvarme, biomasse (træpiller), gaskedler, minikraftvarme og varmepumper. En enkelt skole har

ikke biomasse, men ellers de andre energiformer. Skolerne i byområder er på fjernvarme.

Skive Kommune har gennem de sidste 20-25 år investeret op mod 90 millioner kroner i energirenovering. De har til gengæld sparet 220 millioner kroner. Så for hver krone, de har givet ud, har de sparet 2,3. Dvs. en nettobesparelse på 130 millioner kroner.

Integration af gassen

Gassen integreres via gaskedler og minikraftvarme. Gaskedlen kører mest i overgangsperioder som sent forår og efterår, hvor det stadig er for varmt til, at de kan få ordentlig virkningsgrad på biomassekedlerne. Minikraftvarme og varmepumper kører stort set året rundt for at producere varme til bygningerne sammen med biokedlerne og for at producere billig el til varmepumperne og skolens elforbrug til fx lys.

Fordele

Det giver klart nogle fordele for driftsøkonomien, da der hele tiden kan køres med den energiform, der er billigst at bruge. Havde skolerne kun haft biokedler, ville det være for dyrt at bruge dem i varme perioder, for så "ulmer" brændslet kun, og der kan ikke opnås en ordentlig økonomi. Omvendt, uanset hvor koldt

det måtte blive, er der altid kapacitet til at varme en skole op. Og ved at have flere typer af energikilder kan de som kommune lave "100 % forsyningsikkerhed" til skolerne. De kommer aldrig til at opleve en kold skole om morgenen, fordi en kedel er gået ud, eller at rengøringspersonalet ikke kan få varmt vand. Der er altid en energikilde til rådighed. Der er også altid mulighed for at drifte anlæggene med størst mulig modulation, og de kan altid "switche" over på billigste brændsel/energiform.

Udfordringer og muligheder

Det kræver, at styringerne og prioriteringsstrategien bliver skruet ordentligt sammen, og at man holder tungen lige i munden, når man strikker et nyt anlæg sammen. Hvis det bliver gjort forkert, kan det gå den forkerte vej med økonomien. Ifølge

Niels Erik Nielsen vil den form for integration mellem opvarmningsformer med fordel kunne anvendes i både mellemstore og store virksomheder. Selvom det koster noget at investere i energiformer og optimere og tænke i både-og-løsninger frem for i enten-eller. Han efterlyser en tankegang, hvor man ikke tænker så meget på her og nu-investeringen frem for at tænke på den lange bane og se, hvad der måske er sparet om 10 år eller 15 år. Det, der giver bedst/hurtigst tilbagebetaling, er ikke nødvendigvis den bedste miljø- og energimæssige løsning på lang sigt. □



På Oddense skole er hybridløsningen minikraftvarme/gasmotor.
Foto: Peter K. Jacobsen